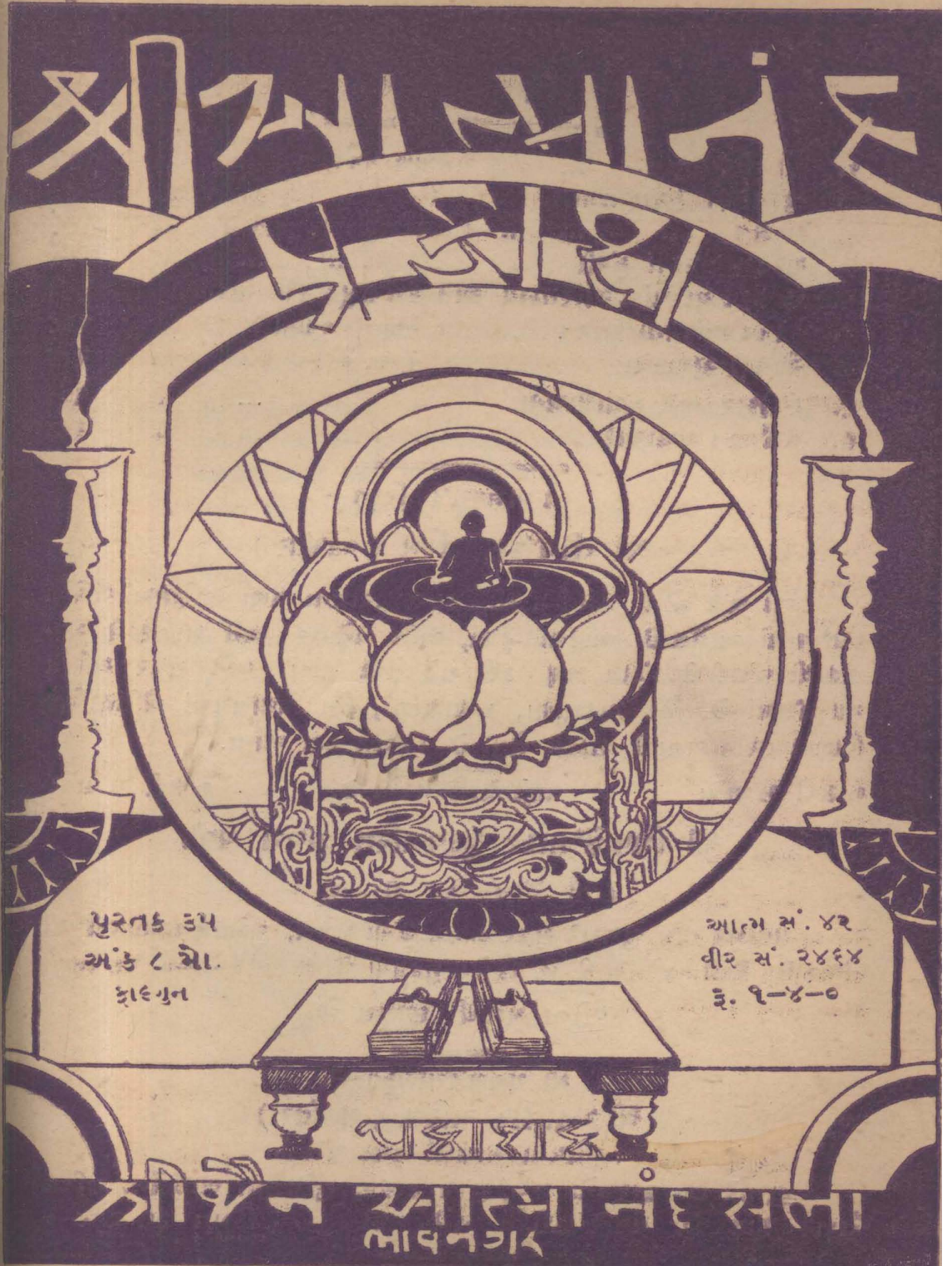

વિષય-પરિચય.

૧. શ્રી વીર સ્તુતિ	...	(રાજપાળ મગનલાલ બહેરા)	...	૧૮૫
૨. સુમાપિત મુક્તામાલા...	...	(")	...	૧૮૬
૩. દો-લત	...	(ભગવાનદાસ મ. મહેતા)	...	૧૮૯
૪. સમ્યગ્ જ્ઞાનની કુંચી	...	...	...	૧૯૧
૫. છ દ્રવ્ય યા પાંચ અસ્તિકાય અને કર્મસમૂહ (રા. ચોકસી)...	...	...	...	૧૯૫
૬. પવિત્ર જીવનના સાધન	...	(અનુ. અભ્યાસી)	...	૧૯૮
૭. સોનેરી સુવાક્યો	...	(સ. ક. નિ.)...	...	૨૦૪
૮. સ્વીકાર અને સમાલોચના	...	...	...	૨૦૬
૯. વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	૨૦૮

શ્રી અમરચંદ્રસૂરિકૃત—

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ભાષાંતર)

આ ગ્રંથ જેમાં ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનના ઘણા સંક્ષિપ્તમાં ચરિત્રો આપવામાં આવેલ છે. આટલા ટૂંકા, અતિ મનોહર અને બાળજીવો સરલતાથી જલદીથી કંઠાય પણ કરી શકે તેવા સાદા, અને સુંદર ચરિત્રો આ ગ્રંથમાં છે. જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, જૈન વિદ્યાલયમાં ઐતિહાસિક શિક્ષણ તરીકે ચલાવી શકાય તેવું છે. કિંમત દશ આના.

જલદી મંગાવો.

ઘણી થોડી નકલો છે.

જલદી મંગાવો.

શ્રી ત્રિપષ્ટિલાકા પુરૂષચરિત્ર પ્રથમ પર્વ.

(શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ટીકાવાળું)

પ્રતાકારે તથા બુધકારે સુંદર ટાઇપ, ઉંચા કાગળ, સુશોભિત બાઈબીંગથી તૈયાર છે, થોડી નકલો બાકી છે. કિંમત મુદ્દલથી ઓછી રૂ. ૧-૮-૦ પો. જુડું.

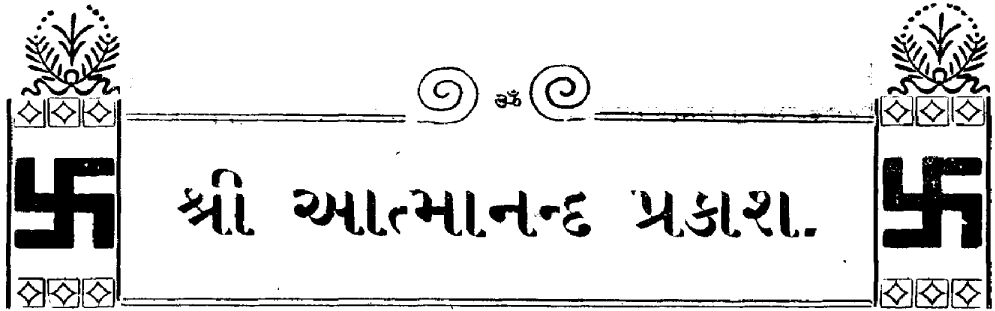
બીજા પર્વથી છપાય છે.

શ્રી ગુણચંદ્રગણિકૃત—

શ્રી મહાવીર ચરિત્ર (ભાષાંતર)

આવતા માસમાં પ્રગટ થશે.

શુભારે ૭૦ ફારમનો ગ્રંથ, સુંદર ટાઇપ, સુશોભિત બાઈબીંગ. સચિત્ર તૈયાર થાય છે. વધારે હકીકત હવે પછી. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦

જન્મનિ કર્મક્રેશૌરનુવદ્ધેઽસ્મિન્સ્તથા પ્રયતિતવ્યમ્ ।
 કર્મક્રેશાભાવાં યથા ભવત્યેવ પરમાર્થઃ ॥ ૧ ॥
 “ કર્મરૂપ કષ્ટયી વ્યાપ્ત એવા આ જન્મમાં એવો (શુભ)
 પ્રયત્ન કરવો કે જેના પરિણામે કર્મરૂપ કષ્ટ (સદંતર)
 વિનાશ પામે, -આ (માનવજન્મનું) રહસ્ય છે. ”
 શ્રીમદ્ ઉમાસ્વાતિવાચક-તત્ત્વાર્થ લાખ્ય.

પુસ્તક ૩૬] વીર સં. ૨૪૬૪. ફાલ્ગુન. આત્મ સં. ૪૨. આં શં વર્ષ ૨ જુનું [અંક ૮ મો.

શ્રી વીર સ્તુતિ.

જ્યારે જગમાં વૃદ્ધિ પામ્યો, દુષ્કર્મોની અતિશય ભાર,
 ત્યારે આ અવનિમાં આંધ્યા, વીરજિનેશ્વર જગદાધાર;
 વિશ્વતાલું દારિદ્ર જ લાંગે, વરસીદાનતાલુ દાતાર,
 એવા શ્રી વીતરાગ વીરને, વંદન કરીએ વારંવાર. ૧

કરી તપસ્યા ઘોર પ્રકારી, કર્મરિપુને માર્યો માર,
 કેવળ દીપક પ્રગટાવીને, જગને દીધો આતમસાર;
 સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપન કીધો, કર્મોને મિટાવણુહાર,
 એવા શ્રી વીતરાગ વીરને, વંદન કરીએ વારંવાર. ૨

સુભાષિત મુક્તમાલા.

ખરા આભુષણો.

હસ્તસ્ય મૂષણં દાનં, સત્યં કંઠસ્ય મૂષણમ્ ।

શ્રોતસ્ય મૂષણં શાસ્ત્રં, મૂષણૈઃ કિં પ્રયોજનમ્ ॥

હાથનું ભૂષણુ દાન છે, કંઠનું ભૂષણુ સત્ય વદવું તે છે, અને કાનનું ભૂષણુ શાસ્ત્રશ્રવણુ છે. પછી અન્ય ભૂષણુનું શું પ્રયોજન હોય ?

*

*

*

સુંદરતા વધારવા માટે અથવા આપણે આપણી જાતને સારી દેખાડવા-સુશોભિત દેખાડવા માટે શરીરને સ્વર્ણ આભૂષણોથી મઢીએ છીએ, પરંતુ વાસ્તવિક સુંદરતા કોને કહેવાય ? અને તે કેમ પ્રાપ્ત થાય તેનો વિચાર કરનારા બહુ ઓછા માણસો હોય છે અને તેથી અનેક મનુષ્યો સુંદરતાને આભૂષણમાં દુઢ્યા કરે છે. અત્ર સુભાષિતકારે યથાર્થ ભૂષણરૂપ વસ્તુઓના

સંશય ભાંગે ભવ્યજનોના,
લવિક બોધવા પ્રશ્નો પૂછે,
સર્વ જીવો નિજનિજ ભાષામાં,
એવા શ્રી વીતરાગ વીરને,

જન્મથકી વૈરી જંતુઓ,
પ્રભુ પર્ષદામાંહી આવે,
સાંભળે વીરની વાણી મનોહર,
એવા શ્રી વીતરાગ વીરને,

ચૈત્ર શુકલ તેરશ મનોહારી,
વિભુ વીરની જન્મ જયંતિ,
રાજ નમે શ્રી વીરપ્રભુને,
એવા શ્રી વીતરાગ વીરને,

બેસી સમવસરણ મોઝાર,
પ્રેમ ધરી ગૌતમ ગણધાર;
પ્રભુવાણી સુણે શ્રીકાર,
વંદન કરીએ વારંવાર. ૩

તે પણ છોડી વૈર-વિકાર,
દેવ તીરિને બહુ નરનાર;
જાણે પુષ્કર વર્ષાધાર,
વંદન કરીએ વારંવાર. ૪

વીરજીકેરો જન્મ રસાળ,
ઉજવીએ આપણ સુખકાર;
આ કાળે છેલ્લા અવતાર,
વંદન કરીએ વારંવાર. ૫

રાજપાળ મગનલાલ વહોરા.

સુભાષિત સુક્રામાલા.

૧૮૭

નામનિર્દેશ કરેલ છે તેને આપણે સહજ વિસ્તારથી અવલોકીએ.

*

*

*

હાથનું ભૂષણ શું છે ? હાથ શોભે શાથી ? ઘરેણાપ્રિય હશે તે કંકણ સુદ્રિકા આદિને આગળ ધરશે, પરંતુ તેમ નથી. એ તો માત્ર બાહ્યથી મન મનાવવાના આળા છે. ખોટો આત્મસંતોષ લેવાનો તે માર્ગ છે, પરંતુ ખરો રસ્તો જુદો જ છે અને તે દાનનો. અર્થાત્-જે હાથે દાન અપાતું હોય-સુપાત્ર-દાન, અભયદાન, અનુકમ્પાદાન, ઉચિતદાન ઇત્યાદિ દાનથી જે હાથ શોભતા હોય તે જ પ્રશંસનીય છે. તે જ હાથ સાર્થક છે અને તેની જ યશગાથા જગતમાં ગવાય છે; નહીં કે કંકણાદિ આભૂષણો પહેરનારની.

દાન દુર્ગતિને ચૂર્ણ કરે છે. સદ્ગતિના દ્વાર ખુલ્લા કરે છે. પુણ્યાનુ-બંધી પુણ્યનો બંધ પાડે છે. ચોમેર કીર્તિને ફેલાવે છે અને દુશ્મનને પણ મિત્ર બનાવે છે. લક્ષ્મીને તો તે કિંકરી-દાસી બનાવે છે. તે માટે કહ્યું છે કે:-

ત્યાગ एको गुणः श्लाघ्यः किमन्यैर्गुणराशिभिः ।

ત્યાગાજ્ઞગતિ પૂજ્યન્તે, પશુપાષાણપાદપાઃ ॥

અર્થાત્-એક ત્યાગ ગુણ-દાન ગુણ જ પ્રશંસનીય છે. અન્ય ગુણ-રાશિથી શું ? ત્યાગથી જગતમાં પશુઓ, પાષાણો અને વૃક્ષો પૂજનિક બને છે.

મતલબ કે દાન એ સર્વસુખ કરાવનાર હોઈ દાતા અને ગ્રહણ કરનાર બન્નેનું કલ્યાણ કરનાર હોઈ તેનાથી જ હાથની શોભા વધે છે-તે જ ભૂષણ છે.

*

*

*

કંઠનું ભૂષણ સત્ય વચન વદવું તે છે. અસત્ય બોલનાર મનુષ્ય, કંઠમાં ગમે તેવા મૂલ્યવાન હીરામોતીના હારને ધારણ કરે તો પણ તે શોભે ખરા કે ? નહીં જ. કારણ ? કારણ સ્પષ્ટજ છે કે તે અસત્યભાષી છે. તેથી વિરુદ્ધ કંઠમાં બીલકુલ આભૂષણ નહીં ધારણ કરનાર પણ જો સત્યવાન હશે તો જગત તેને પૂજશે-માન આપશે, અને વિવાહ વખતે તેને ન્યાયના અધીશઃ ન્યાયદેવ બનાવશે. તેનામાં સૌને પૂર્ણ વિશ્વાસ હશે. કહો, ઉપરના બેમાં કેણુ શોભશે ? કેાની સુંદરતા વધી જતી જણાશે ? કહેવું જ પડશે કે સત્યવાદીની જ પ્રતિષ્ઠા જગતમાં દિનપ્રતિદિન વધતી જશે. તેથી કંઠ એ હાર પ્રમુખ આભૂષણોથી નહીં, પરંતુ સત્યવચન વદવાથી શોભે છે. લૌકિકમાં

૧૮૮

શ્રી. આત્માનંદ પ્રકાશ.

કહેવાય છે કે-સત્યવાન યુધિષ્ઠિર ક્રૂર એક જ પ્રસંગે માયાયુક્ત બોલ્યા હતા. (તદ્દન સત્ય નહીં તેમ તદ્દન અસત્ય પણ નહીં. પ્રસંગ આ પ્રમાણે છે. યુદ્ધના પ્રસંગે અશ્વથામા નામનો હાથી મરી જતાં તે વિષે પ્રશ્ન પુછાય છે જવાબમાં યુધિષ્ઠિર નરો વા કુંજરો વા મનુષ્ય અથવા હાથી મૃત્યુ પામ્યો.) આથી તેમનો રથ સ્ખલના પામ્યો, રથના ચક્ષો નીચે ઉતરી ગયા તો પછી હલાહલ બોલનારના શા હાલ થાય ? વસુરાજએ સત્યનું એકનિષ્ઠાથી પાવન કર્યું ત્યાં સુધી તેઓ અંતરીક્ષના આસન પર (અદ્રશ્ય) બેસી શક્યા હતા; પરંતુ જ્યારે તેઓ ગુરુપત્નીના અત્યાચરને વશ બનીને અસત્ય બોલ્યા કે તુરંતજ અંતરીક્ષમાં રહેલા દેવોએ તેને જમીન પર પછાડ્યો અને મૃત્યુ પામી નરકગામી થયો.

મતલબ કે, સત્ય એ જ સર્વથી મહાન છે અને એ જ કંઠનું મહાભૂષણ છે. જ્યાં સત્ય હોય છે તે પક્ષે દેવો પણ અનુકૂળ રહે છે તો પછી મનુષ્યની તો વાત જ શી કરવી ?

*

*

*

કાનનું ભૂષણ શાસ્ત્રશ્રવણ કરવું તે છે. શૃંગારિક વચનો, અસત્ય વચનો, દ્રેષમૂલક વચનો, નિન્દા, વિકથા ઇત્યાદિ વચનો તો કેઇ કાળથી સાંભળતા આવ્યા છીએ અને હજી પણ જો તે જ ચીજે ચાલીએ તો ભવચક્રના ફેરામાંથી ઘટાડો થવાને બદલે વધારો જ થવાનો. એક વખત ચૂક્યા એટલે પાછા ચોરાશી ચોટાના ચકાવામાં ગોથા ખાયા જ કરીએ પણ આરો આવે જ નહીં; એ ઘટાડવાનો ઉપાય તે શાસ્ત્રશ્રવણ છે. પરમ હિતકારી નિષ્કારણ ઉપકારી પરમ આત્મજનરૂપ પૂર્વ મહાધિઓ લાવીજીવોના ઉપકારાર્થે શાસ્ત્રરૂપ મહાન વારસો મૂકતા ગયા છે, તેથી એનું જેટલે અંશે શ્રવણ થાય તેટલે અંશે ભવરોગનું ઔષધ થાય. વૃત્તિઓ અંતર્મુખ થાય. આત્મદ્રવ્ય લૂંટનારા કષાય ચોરોની ઝોળખાણ મળે છે. જગતભરના સર્વ સચરાચર પદાર્થોનું જ્ઞાન હસ્તામલકવત્ થાય છે. એ સર્વ પ્રભાવ સત્ શાસ્ત્રશ્રવણનો છે. કહો ભલા, આવો મહાન લાભ-આવા મહાન ભૂષણો જતા કરી નશ્વર એવા સોનારૂપાના આભૂષણોમાં કોણ ફસાય ? અને જે તેમાં ફસાય તેને જ્ઞાનસાન ભૂલેલ જ કહી શકાય ને ?

ઉપર દર્શાવેલા મહામૂલા અને અક્ષય આભૂષણોથી આપણે સૌ આપણા દેહને શોભાવીએ તો લેખનવાંચનની સાર્થકતા છે. અસ્તુ.

રાજપાળ મગનલાલ વહોરા.

દો-લત.

દોલત જળ જાતી આતી હે,
દો લત તળ જનકો લગાતી હે;
આતે હી આગે લાત લગે,
જાતે લી પીછે લાત લગે.

૧

જળહી જનકો દોલત મિલતી,
લત છાતી પરે તળહી મિલતી;
જિસસે અકકડ બન ચાલત હે,
નલમે નક્ષત્ર નિલાલત હે. ૨

અંખિયા હોતે લી ન દેખત હે,
જગકો તૃણકી ઓર લેખત હે;
અપનેકું ઇશ્વર માનત હે,
હસરેકું પામર જાનત હે.

૩

લેપ 'સ્તબ્ધચિત્ત' લાગત હે,
નિજ નઅપના સળ લાગત હે;
શૂલિરોપિત તસ્કર થાવત હે,
નિજ શીર્ષે ન લેશ નમાવત હે. ૪

સિંહ શાહલકી ઓર ગર્જત હે,
દીનદાસ જનોકો તર્જત હે;
સળ સભ્યપનાકો વિસર્જત હે,
નિજ નઅપના લી વિવર્જત હે.

૫

ફિર જળહી રુષ્ટ બન જાતી હે,
અંખમે ધૂલ દોલત ડાલતી હે;

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તબ લાત પૃષ્ઠ પર લગતી હે,
ગર્દન લી જિસસે ઝુકતી હે. ૬

નયનો ધરણી ઓર ધારત હે,
જયું પ્રવેશ રસાતલ ચાહત હે;
મુખ શ્યામ તેજહીન બનતા હે,
જયું રાહુગ્રસ્ત શશિ દિખતા હે. ૭

દોલતકી છક્કડ ઐસી લગે,
નિજ અક્કડતા સબ દૂર બગે;
ફક્કડતાકા ફૂરચા હી બિરે,
બદનામીમેં નિજ નામ બૂડે ૮

લેપ 'સ્તબ્ધચિત્ત' સૂખત હે,
અબ નઅપના નહિં રૂખત હે;
સબકી આગેં શિર ઝૂકત હે,
કલી સબ્યપના નહિં ચૂકત હે. ૯

દોલતકી દો લત ઐસી દિખો !
ઇસસે હુદમેં ચહ સાર લિખો;
દોલતકો દો લત દો અપની,
જિસ દાનસે સોવે લાંબ બની. ૧૦

લગવાનદાસ મ. મહેતા

સ મ્ય ગ્ જ્ઞા ન ની કું ચી.

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૭ થી શરૂ]

જૈન દૃષ્ટિએ આત્માના ધર્મવિમુખતાના સંભાવ્ય કારણો અને
આત્માનું અધઃપતન.

શાપિત દેવ કે દેવીનું નામ	શાપનું સ્વરૂપ	પરિવર્તિત શાપનું સ્વરૂપ	શાપ અને પરિવર્તિત શાપનું સ્વરૂપ
બ્રહ્મા	મંદિર કે કોઇ પવિત્ર સ્થાનમાં અપૂજ્યતા.	બ્રહ્માની ભક્તિ બંધ પડતાં છતાં પણ ભક્તોને વિવિધ સુખોતેમજ બ્રહ્મામાં વિલીનતાની પ્રાપ્તિ.	બ્રહ્મા એ આત્માનું સ્વરૂપ છે. અંતરજ્ઞાન અને યુદ્ધિ એ તેની વિશિષ્ટ શક્તિઓ છે. યુદ્ધિ પ્રારંભમાં અંતર- જ્ઞાનની પ્રાપ્તિમાં વિઘ્નકારો થાય છે અને એ રીતે આત્માનું અધઃપતનકારી નીવડે છે. બ્રહ્મા આથી વિશ્વના ઇશ્વર તરીકે અપૂજ્ય છે. આત્મા પોતાનો ભોક્તા હોવાથી આત્માની ઉપાસના કરનારા મનુષ્યો સર્વ સુખો મેળવે છે. આત્માની ઉપાસનાથી સંસારથી મુક્તિ પણ પ્રાપ્ત થાય છે.
ઇંદ્ર	રાજનગર અને પદવીનો વિનાશ. શત્રુઓથી અજ્ઞાત પ્રદેશમાં બંધન.	બંધનની ક્ષણિકતા અને પુત્રથી બંધન- મુક્તિ.	ઇંદ્ર એ જીવન છે. પરિસ્થિતિ અને મંતવ્ય અનુસાર તેની શક્તિમાં વધારો- ઘટાડો થયા કરે છે. કર્મબળો એ ઇંદ્રના શત્રુઓ રૂપ છે. ભૌતિક વસ્તુઓ એ અજ્ઞાત પ્રદેશ સમજવો. રાજ- નગર અને પદવીનો વિનાશ એટલે બંધન દશાની પ્રાપ્તિ. પ્રજાથી જીવનની (આત્માની) બંધનથી મુક્તિ થાય છે. પ્રજા એ આત્માના પુત્રરૂપ છે.

૬૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અગ્નિ	શુદ્ધ અને અશુદ્ધ સર્વ વસ્તુઓનું ભક્ષકત્વ. (ભક્ષણ કરવાની શક્તિ).	સ્પર્શમાત્રથી અશુદ્ધ વસ્તુઓત્રી શુદ્ધતા*	તપરૂપ અગ્નિથી પાપોરૂપ અશુદ્ધિનું દૂરીકરણ.
વિષ્ણુ	મૃત્યુલોકમાં જન્મ, શત્રુઓથી પત્નીનું દરણ અને અનુતાપ.	પત્નીની પુત્ર પ્રાપ્તિ.	વિષ્ણુ એ ધર્મ કે જ્ઞાનરૂપ છે. ધર્મ કે જ્ઞાન જનતામાં મૂર્તસ્વરૂપ લે છે. અજ્ઞાન એ ધર્મનો કદો શત્રુ છે. તે ઇષ્ટરૂપે દ્વારા વિષયાશ્રિત જ્ઞાનરૂપ વિષ્ણુની પત્નીનું દરણ કરે છે. જ્ઞાતા અને જ્ઞેયનો વિયોગ વસ્તુતઃ અશક્ય હોવાથી અને આત્માને મુક્તિની પ્રાપ્ત થાય તે પહેલાં સંપૂર્ણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થતું હોવાથી વિષયાશ્રિત જ્ઞાનરૂપ સ્ત્રીની પુત્ર પ્રાપ્તિ શક્ય છે એમ સિદ્ધ થાય છે.
શિવ	પુંસત્વનો વિનાશ	પુંસત્વનો નાશ થયા છતાં લિંગની પૂજા.	શિવ એટલે ઇચ્છાશક્તિ-ભૌતિક પદાર્થો સાથે સંલગ્નતાથી તેની સ્વાતંત્ર્યતા અને અપ્રતિકાર્યતાનો પ્રાયઃ વિનાશ થાય છે. લિંગ એટલે ઉત્પાદક શક્તિ. મનુષ્યો ઉત્પાદક શક્તિના ભક્તો છે.
લક્ષ્મી	ચંચલતા અને સ્થાનાંતરની નિરંતર પ્રાપ્તિ.	...	લક્ષ્મી એટલે ધન કે સંપત્તિ. લક્ષ્મી સર્વદા ચંચલ છે એ સુવિદિત છે.
દેવપત્નીઓ	વંધ્યત્વ.	વંધ્યત્વથી અશોક.	દેવીઓ એ અમુક શક્તિઓ કે ગુણોરૂપ હોવાથી, દેવીઓને સંતતિની સંભાવના ન હોય, સંતતિની અસંભાવના માટે દેવીઓને શોક પણ ન હોય.

જિજ્ઞાસુ *વૈરાગ્ય રૂપ અગ્નિથી પાપ અને પુણ્યનો સર્વથા ક્ષય થાય છે. પાપ અને પુણ્ય એ અગ્નિમાં સ્વાદા થઈ જાય છે. પાપ અને પુણ્ય બંનેના વિનાશ બાદ જ આત્માને મુક્તિ મળે છે.

સમ્યક્ જ્ઞાનની કુચી.

૧૯૩

ઉપરનાં કોણક ઉપરથી બુદ્ધિનું સ્વરૂપ અને નિર્વાણની પ્રાપ્તિમાં તેની આવશ્યકતા સ્પષ્ટ રીતે પ્રતીત થઈ શકે છે. બુદ્ધિ વિના સુક્તિની પ્રાપ્તિ અશક્ય છે એમ આદમના પુત્રો એબલ અને કેઈનનાં રૂપક ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે. આ બંને ભાઈઓ સ્વભાવે એક બીજાના વિરોધી હતા. એ બંને એક બીજાના કટ્ટર શત્રુઓ હોવાથી નાના ભાઈએ મોટા ભાઈનું આખરે ખૂન પણ કર્યું હતું. કેઈન એટલે બુદ્ધિ (તર્કશક્તિ). કેઈન પોતાની શક્તિથી ભૌતિક વસ્તુઓના સંબંધમાં વિવિધ પ્રકારનાં અનુમાનો કર્યા કરતો હતો. આથી તેને ભૌતિક વસ્તુઓ(જમીન)ના ખેડત તરીકે ગણવામાં આવે છે. એબલ એ શ્રદ્ધાનું મૂર્તિમંત સ્વરૂપ હોવાથી તેનું લક્ષ સાહજિક રીતે ચેતના પ્રત્યે રહે છે. આથી તેને મેષ-સમૂહ(ચેતન)ના રક્ષક રૂપે ગણવામાં આવે છે. પરમાત્માનો શ્રદ્ધા પ્રત્યે કુદરતી રીતે પ્રેમ હોય છે. બુદ્ધિ ભૌતિક પદાર્થોનું સમર્પણ કરી શકે તેમ હોવાથી પરમાત્માનો બુદ્ધિ પ્રત્યે સદ્ભાવ ઓછો હોય છે. કેઈનની તર્કશક્તિ કરતાં એબલની શ્રદ્ધા પ્રભુને વિશેષ રૂચિકર છે. આથી બુદ્ધિ કોષાવિષ્ટ બનીને શ્રદ્ધાનું ખૂન કરે છે. બુદ્ધિનું સ્વરૂપ અંધશ્રદ્ધાથી છેક ભિન્ન પ્રકારનું છે. સર્વજ્ઞ પરમાત્માએ આપેલા અભિશાપથી બુદ્ધિનાં સ્વરૂપનું સુંદર નિદર્શન થઈ શકે છે. વિશ્વની સમસ્યા એ બુદ્ધિનું ને શોકનું કારણ થઈ પડવાથી બુદ્ધિ પ્રાયઃ ભૌતિક વિચારણામાં નિમગ્ન રહે છે. તર્કશક્તિને કારણે મનુષ્ય અનુભવ-પ્રાપ્તિ નિમિત્તે અનેક રીતે પરિભ્રમણ કરે છે. તર્કનિષ્ઠ મનુષ્યોને જુદાં જુદાં આશ્રયસ્થાનો શોધવાં પડે છે. સર્વ અનિષ્ટો બુદ્ધિથી પરિણમે છે અને એ રીતે બુદ્ધિને પુંથ્વલી (દુરાચારિણી) પણ કહેવાય છે. *

કેઈને પ્રભુને ખૂબ વિનંતિ કરી એ ઉપરથી પણ તર્કશક્તિનાં સ્વરૂપનો ખ્યાલ આવી શકે છે. કેઈનને પધુ પડતી શિક્ષા થવાથી તેને અત્યંત સંક્ષોભ થયો હતો. તર્કશક્તિને પ્રાધાન્ય આપવાથી મનુષ્ય દુઃખ અને બંધન અવશ્યમેવ પ્રાપ્ત કરે છે. તર્કશક્તિનું સ્વરૂપ જ એવું છે કે વિવેકી પુરુષોને તર્કશક્તિ ધૃષ્ટાપાત્ર લાગે છે. તર્કશક્તિથી મનુષ્ય જન્મમરણના અનંત ચક્રમાં અટવાય છે. આથી જ કેઈન કહે છે કે:—

“ જો મનુષ્ય મને શોધી કાઢશે તે મારો ઘાત કરશે. ”

* દોષનો સ્વીકાર કરતાં સામાન્ય રીતે બુદ્ધિનો વાંક કાઢવામાં આવે છે એમ જોપનહોર કહે છે. બુદ્ધિનો દોષ કાઢી મનુષ્ય ધણીયે વાર પોતાનો બચાવ કરે છે.

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પણ આત્માનું અધઃપતન થયા બાદ, અંધશ્રદ્ધાનો નાશ થયા પછી જો બુદ્ધિનો સદુપયોગ કરવામાં આવે તો તેથી ઇશ્વર સાથે ફરીથી એકતા થઈ શકે છે. પ્રભુ સાથે ફરીથી તદ્દાકારતા પ્રાપ્ત કરવામાં બુદ્ધિ એટલી જ ઉપયુક્ત થઈ પડે છે. બુદ્ધિથી આત્માની દિવ્ય સ્થિતિ સ્થાપિત થાય છે.

જે મનુષ્યો આત્માની અધઃપતનયુક્ત દશામાં બુદ્ધિથી સૂચિત થતાં પંથને નથી ગ્રહણ કરતા તેઓ સંસાર-અટવીમાં નિરંતર ભ્રમણ કરે છે. તેમના જન્મ-મરણના ફેરા ટળતા નથી. જન્મ-મરણ રૂપ અર્ધટ-ઘટિકામાં તેઓ ફર્યા કરે છે. આથી જ પરમાત્માએ કહ્યું છે કે:—

“ કેઈનનો જેઓ ઘાત કરશે તેમના ઉપર સાતગણું વેર લેવામાં આવશે. ”

સર્વજ્ઞ પરમાત્મા પોતાથી મોંઘાં છૂપાવવાનો પણ કેઈનને એક વખત નિર્દેશ કહે છે તે એક રીતે સાર્થક છે. પરમાત્માથી કોઈ રીતે કોઈ વસ્તુ ગુપ્ત નજ રહી શકે એ અર્થમાં કેઈન રૂપી બુદ્ધિનું ગુપ્ત રહેવું એ સર્વથા અશક્ય છે. સર્વજ્ઞતા અને બુદ્ધિ એ બન્ને એક જ વસ્તુનાં પરસ્પર વિરોધી દ્રષ્ટિબિન્દુઓ છે એ જ સાર પ્રભુનાં કથન ઉપરથી નીકળી શકે છે. બુદ્ધિરૂપ આત્માનાં વિકૃત સ્વરૂપને સર્વજ્ઞતાનો વિરોધ જ હોય. આત્મા જ્યાં સુધી વિકૃત અને અશુદ્ધ દશામાં હોય ત્યાં સુધી તેને સર્વજ્ઞતાની પ્રાપ્તિ ન જ થઈ શકે. આત્માની અશુદ્ધિઓનું નિવારણ થતાં, બુદ્ધિનું સ્થાન સર્વજ્ઞતા લઈ લે છે. દિવ્યતા અને બુદ્ધિનાં અસ્તિત્વ સમકાલીન ન હોય.

સેથ એ આદમનો ત્રીજો પુત્ર થાય છે. સેથ એટલે નિયુક્ત કરેલો. એબલનું ખૂન થયાથી તેનું સ્થાન સેથને આપવામાં આવ્યું હતું. સેથને એબલને સ્થાને નિયુક્ત કરવામાં આવ્યો હતો. એબલ એ અંધશ્રદ્ધાની પ્રતિભૂતિ રૂપ હતો. તેનું સ્થાન સેથ રૂપી પ્રજ્ઞાએ લીધું. અંધશ્રદ્ધાનો નાશ થતાં પ્રજ્ઞાનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે એ સુવિદિત છે. યાહુદીઓ સેથને મેસીયાહ (કાઈસ્ટ) તરીકે માને છે. (Encycl.brit, II ED. Art Seth) સેથના પુત્રનું નામ એનોસ હતું. એનોસ એટલે મનુષ્ય. એનોસ પોતાને પ્રભુ કહેવરાવતો હતો. (See the marginee note to genesis, IV 26.)

‘ ઇષ્ટ અનિષ્ટનું જ્ઞાન એ શબ્દોના બુદ્ધા બુદ્ધા અર્થ ઘટાવાય છે. ઇષ્ટ અને અનિષ્ટ ’ એ શબ્દો તુલનાત્મક છે એ સુવિદિત છે. * —(ચાલુ)

x વિશ્વની કોઈ વસ્તુ અનિષ્ટ નથી. સંબંધને અનુલક્ષીને કોઈ વસ્તુ અનિષ્ટ લેખાય છે. અનિષ્ટ વસ્તુઓને પણ ઉચ્ચ પ્રતિની ઇષ્ટ વસ્તુઓ સાથે સંબંધ હોય છે. — ‘ Reason and Belief, ’ by Sir Oliver Lodge, P. 140

છ દ્રવ્ય યા પાંચ અસ્તિકાય અને કર્મસમૂહ.

ક્રમાંક	છ દ્રવ્યના નામ.	૧ પરિણામીપણું	૨ જીવપણું	૩ મૃતિમંનપણું	૪ સપ્તદેશીપણું	૫ એકપણું	૬ ક્ષેત્ર	૭ ક્રિયાપણું	૮ નિત્યહોવાપણું	૯ કારણપણું	૧૦ કર્તાપણું	૧૧ સર્વગતપણું	૧૨ અપ્રદેશીપણું
૧	ધર્માસ્તિકાય.	૦	૦	૦	૧	૧	૦	૦	૧	૧	૦	૦	૦
૨	અધર્માસ્તિકાય.	૦	૦	૦	૧	૧	૦	૦	૧	૧	૦	૦	૦
૩	આકાશાસ્તિકાય.	૦	૦	૦	૧	૧	૧	૦	૧	૧	૦	૧	૦
૪	જીવાસ્તિકાય.	૧	૧	૦	૧	૦	૦	૧	૦	૦	૧	૦	૦
૫	પુદ્ગલાસ્તિકાય.	૧	૦	૧	૧	૦	૦	૧	૦	૧	૦	૦	૦
૬	કાળ.	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૧	૧	૦	૦	૦

પુદ્ગલાસ્તિકાયમાં કર્મનો સમાવેશ થાય છે. એ વિષે અહીં વિસ્તારથી વિચારણા આવશ્યક છે. એ કર્મોના દળિયાના સંબંધથી જ આત્માને દેહરૂપી કેદખાનામાં પુરાઈ રહી, સંસારરૂપી રંગભૂમિ પર વિવિધ પ્રકારના અભિનયો કરવા પડે છે. આત્માના જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રરૂપ સ્વસ્વભાવને ઢાંકી દેનાર પણુ એ કર્મરાજ છે. એનો કાબૂ એટલી હદે આવી ગયેલ છે કે જેથી આત્મા ખોટાને ખરા તરિકે, જુઠાને સાચા તરિકે, અથવા તો દોષને ગુણ તરિકે ઓળખે છે. ‘ક્રિયતે ઇતિ કર્મ’ જીવ જે કંઈ હેતુ-ધરાદા-વડે કરે તે કર્મ કહેવાય છે. મિથ્યાત્વાદિક હેતુઓવડે આત્મા યા જીવ પોતાની સાથે કર્મવર્ગણાનાં પુદ્ગલો ખાંધે છે. અંજનચૂર્ણના ડાહ્યાની પેઠે નિરંતર પુદ્ગલો કરીને ભરેલા લોકને વિષે ક્ષીરનીરન્યાયે અથવા તો લોહાગ્નિન્યાયે કર્મપુદ્ગલોની વર્ગણાઓ જીવ, મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, કષાય અને યોગરૂપ અવ્યતર હેતુઓવડે સંબંધ કરે છે, વા સંબંધે છે. કર્મરૂપી છે તેમ તેનો કરેલો ઉપધાત અરૂપી એવા આત્માને થઈ શકે છે. એની પુષ્ટિમાં કહેવાનું કે જેમ મધપાન કરનાર ડાહ્યો મનુષ્ય પણુ એ મધના

૧૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રભાવથી મૂઠ સમ યની જઈ મતિક્ષય વહોરી લે છે તેમ અહીં પણ સમ-જવું. બ્રાહ્મી પ્રમુખ ઔષધિના સેવનથી વિકસ્વર બુદ્ધિવાળા થયેલા ઘણાને આપણે જોઈએ છીએ, એ એનું બીજું ઉદાહરણ. જો કે જીવ સમયે સમયે શુભાશુભ કર્મ બાંધે છે તેમ છોડે પણ છે, છતાં પ્રવાહ્યકી કર્મબંધ અનાદિ છે. કર્મબંધની આદિ માનવા જતાં એક સમયે જીવ કર્મ-રહિત હતો એ વાત સિદ્ધ થાય છે અને તેથી એ ન્યાય નીકળે કે કર્મરહિત જીવને જેમ પાછળથી કર્મો લાગ્યા તેમ સિદ્ધના જીવોને પણ કર્મ લાગી શકે આમ બનતું નથી જ. વળી એક વાર કર્મનો સર્વથા ક્ષય કરવા માત્રથી તો સિદ્ધિની પ્રાપ્તિ થઈ, મુક્તદશા પમાઈ અને પુનઃ કર્મબંધનો સંલવ હોય તો એ મુક્તિની કિંમત શી ? કર્મથી મુકાણા ગણાયજ શી રીતે ? એવી સિદ્ધ અવસ્થાનો કંઈ અર્થ જ નથી રહેતો; એટલે એ સહજ સમજાય તેમ છે કે કર્મનો સંબંધ જીવ સાથે અનાદિકાળથી છે અને એમાંથી છૂટવાના પ્રયત્નો એનું નામ જ જીવંત છે. સર્વથા મુકાયા બાદ પુનઃ તેનો યોગ થવાનો સંલવ નથી જ.

અનાદિ સંયોગનો વિયોગ તો પછી કેમ થાય ? આ પ્રશ્ન સંલવિત છે. વિચારતાં એનો ઊકેલ થઈ શકે છે કે અનાદિ સંયોગવાળા કંચન અને ઉપલ(પાષાણ)નો પણ સામગ્રીવડે વિયોગ કરી શકાય છે, તેવી જ રીતે લવસ્થિતિના પરિપાકથી તથાવિધ સામગ્રીવડે કર્મોનો જીવ વિયોગ કરી શકે છે. સદંતર વિયોગ પછી પુનઃ યોગ ન જ સંલવે. કર્મબંધના હેતુઓ ચાર છે (૧) અતત્ત્વ શ્રદ્ધારૂપ મિથ્યાત્વ (૨) ક્રોધાદિક કષાયોની ચોકડી. (૩) અસ-દ્ધાચાર પ્રવૃત્તિ (૪) મનાદિ યોગોનું છૂટાપણું. કર્મક્ષયના હેતુઓ ત્રણ પ્રકારે (૧) તત્ત્વશ્રદ્ધારૂપ સમ્યગ્દર્શન (૨) તત્ત્વજ્ઞાન થવું (૩) તત્ત્વઆચરણ (ચારિત્ર અને તપરૂપ) એટલે કે સમ્યગ્ દર્શનજ્ઞાનચારિત્રરૂપ રત્નત્રયીનું અવલંબન. કર્મનો બંધ ચાર રીતે થાય છે. (૧) પ્રકૃતિબંધ=કર્મના સ્વભાવ રૂપ (૨) સ્થિતિબંધ=કાળમાનરૂપ (૩) અનુભાગબંધ=શુભઅશુભ રસના તીવ્ર મંદપણારૂપ (૪) પ્રદેશબંધ=કર્મપુદ્ગલના દગિયા સંચયરૂપ કર્મની મૂળ પ્રકૃતિ યાને મોટા ભેદ આઠ છે.

૧. જ્ઞાનાવરણીય-એનો સ્વભાવ જ્ઞાનશક્તિ પર પદડો ધરવારૂપ છે; જેમ આંખે પાટો બાંધેલો માણસ કોઈ પદાર્થ જોઈ શકતો નથી તેવી રીતે

જેને ' જ્ઞાનાવરણીય ' કર્મરૂપી પડદો આત્માની ઉપર આચ્છાદિત થયેલો છે તેનું જ્ઞાન ઢંકાયેલું રહે છે.

૨. દર્શનાવરણીય—આને દરવાનની ઉપમા અપાઈ છે. રાજની મુલાકાત કરવામાં જેમ દરવાન વિઘ્નરૂપ થાય છે તેમ આ કર્મ વસ્તુતત્ત્વને જોવામાં બાધક થાય છે.

૩. મોહનીય—આ કર્મ મદિરા સમાન છે. મદિરાથી બેમાન થયેલો માણસ જેમ લાન ભૂતી ચઢાતઢા બકે છે તેમ મોહથી મસ્ત બનેલ માણસ કર્ત્તવ્યાકર્ત્તવ્યને સમજી શકતો નથી.

૪. અંતરાય—રાજના ભંડારી જેવું આ કર્મ છે. રાજવીની ઇચ્છા દાન દેવાની હોવા છતાં ભંડારી બઢાના બતાવી દ્રવ્ય છોડે નહીં, તેમ આ કર્મ શુભ કાર્યોમાં વિઘ્નભૂત થયા જ કરે છે.

નોટ:—આત્માના મૂળગુણોને ઘાત કરનારા ઉપરના ચાર કર્મો છે તેથી એ ઘાતીકર્મ કહેવાય છે. નીચેના ચાર અઘાતી ગણાય છે.

૫. વેદનીય—મનુષ્યને સુખદુઃખનો અનુભવ થાય છે તે આ કર્મને આભારી છે. સુખ એ શાતાવેદનીય કર્મનું પરિણામ છે અને દુઃખ એ અશાતાવેદનીય કર્મનું પરિણામ છે. મધ લગાડેલા ખડ્ગને ચાટવાનું ઉદાહરણ એના સંબંધમાં અપાય છે.

૬. આયુષ્ય—જીવન ટકાવનાર કર્મ તે આયુ. હેડની ઉપમા તેને અપાય છે. જેમ મુદત પૂર્ણ થયા વિના બેડીના બંધન છૂટતા નથી તેમ ચાર ગતિરૂપ બંધન આ કર્મના ક્ષય વિના નષ્ટ થતાં નથી.

૭. નામકર્મ, કુંભારકૃત ઘડા સમાન આ કર્મનો સ્વભાવ કોઈ ઘટ ગંગાજળ ભરવામાં વપરાય તો કોઈ દારૂ ભરવામાં; તેમ સારી ગતિ, સારું શરીર, પૂર્ણ ઈંદ્રિયોની પ્રાપ્તિ એ શુભાશુભ કર્મના ઉદયથી થાય અને ખરાબ શરીર, હીન ઈંદ્રિયો વિગેરેમાં અશુભ નામકર્મનો હાથ.

૮. ગોત્રકર્મ—કુલીનતા કે કુલહીનતા થવામાં આ કર્મ ભાગ લેજવે છે. એની સરખામણી ચિત્રકાર સાથે કરી શકાય. સારા ચિત્રો દોરે તેમ ખરાબ ચિત્રો પણ દોરે તેથી શુભ કર્મથી ઉચ્ચ ગોત્ર અને અશુભ કર્મથી નીચ ગોત્ર એ તો જેવું વાવેલું તેવું લાગુવાનું.

(ચાલુ)

(રા. ચોકસી.)

પવિત્ર જીવનના સાધન.

અનુ—અભ્યાસી (ભાગનગર).

આપણું કર્તવ્ય છે કે આપણે દરેક કાર્ય પ્રભુની ઇચ્છા સમજીને જ કરવું. એ પ્રકારની ભાવના કરતાં કરતાં આપણે જોશું કે આપણું આખું જીવન પ્રભુ સેવામય થઈ રહ્યું છે. એ ભાવનાથી આપણા બધાં કાર્યો પવિત્ર થતાં જશે, જેની ખૂબ જ જરૂર છે. એ આપણી અંદર એ ભાવના નહિ આવે તો આપણી પ્રાર્થનાનો પણ કંઈ ખાસ વિશેષ અર્થ નહિ રહે. જે વ્યક્તિ કેવળ પ્રશંસા ખરીદવા માટે જ પ્રાર્થનામાં સામેલ થાય છે અથવા દાન આપે છે એની અંદર આપણે જોશું કે એ ભાવના તેની અંદર તિરોહિત થઈ રહેલી છે. તેના બધાં કાર્યો પ્રાપ્ત કરીને દંભ તથા પાખંડથી આચ્છાદિત થઈ જશે અને જ્યાં પાખંડ હોય છે ત્યાંથી વાસ્તવિકતા કેટલી દૂર જશે એ સૌ કોઈ જાણે છે. જ્યાં પ્રભુની ઇચ્છાને કારણ સમજવામાં આવે છે તથા એના નામે બધાં કાર્યો કરવામાં આવે છે ત્યાંના આત્મદુનું તો કહેવું જ શું ? માલીકની મરજીને પોતાની મરજી બનાવી લેનાર સત્પુરુષને ધન્ય છે, એના સદ્ભાગ્યનું શું કહેવું ? અહો ! એ દિવસ કેટલો સુંદર કે જે દિવસે આપણી ભાવનાઓ એની થઈ જશે.

પશુઓ કોઈ પણ કાર્યના પરિણામ નથી જાણતા, મનુષ્ય જાણી લે છે. મનુષ્ય અને પશુમાં એ જ મુખ્ય ભેદ છે. જે મનુષ્ય શુભ પરિણામવાળા કાર્યો કરે છે તેને જ સત્પુરુષ કહેવામાં આવે છે, એથી વિપરીત કરનારને અસત્પુરુષ કહેવામાં આવે છે. સારા અને ખરાબ માણસોમાં કેવળ એટલું જ અંતર છે. જે વ્યક્તિ પ્રાર્થના કરે છે. એકને એનાથી શાંતિ મળે છે, બીજાને એનાથી કશો લાભ નથી થતો. એનું શું કારણ ? કારણ એ જ છે કે એક સાચા હિલથી પ્રાર્થના કરે છે બીજા કેવળ દેખાવ ખાતર કરે છે. એકની પ્રાર્થનામાં તેની બધી ઇચ્છાઓ, બધી ભાવનાઓ, બધા પ્રેમનું અવલંબન હોય છે. એ મંગલમય પ્રભુ બીજાને મન કશું નથી, એ તો કેવળ મુખથી પ્રાર્થનાના શબ્દોનું ઉચ્ચારણ માત્ર કરે છે. એનું મન તો કોણ જાણે ક્યાંય લમતું હોય છે એની ભાવનાઓ કોણ જાણે ક્યાંય ચક્કર મારતી હોય છે. એની પ્રાર્થનામાં કોઈ જાતની હિલચલ નથી હોતી, એ તો માત્ર મોટા ધામવા ખાતર જ સર્વ કંઈ કરે છે. પછી એને પ્રાર્થનાથી કશો પણ લાભ

પવિત્ર જીવનનાં સાધન.

૧૯૯

ન થાય તો એમાં આશ્ચર્ય શું ? નાટકના પાત્રોના જીઠા આંસુએથી આપણું હૃદય ખરેખરી રીતે કઠી પણ દ્રવિત થાય છે ? આપણે બાણીએ છીએ કે એ બધું કલ્પિત છે. એથી એનું કંઈ પણ મૂલ્ય નથી. વાસ્તવિકતાની તો કોઈ જીદી જ વાત છે. ઇશ્વરની સાચા દિલથી પ્રાર્થના થવી જોઈએ. ગભરાવાની જરૂર નથી, વિશ્વાસ તેમજ શ્રદ્ધાની જ ત્યાં આવશ્યકતા છે.

પરંતુ એ સર્વાન્તર્યામીના દરબારમાં ઢોંગને સ્થાન નથી. ત્યાં તો સાચા આંસુ જોઈએ; દેખાવ નહિ.

કોઈ વ્યક્તિ બીમાર પડેલ છે. એક વ્યક્તિ સેવાના દષ્ટિકોણથી તેની સેવા કરે છે, બીજો કોઈ લાલની આશાથી અથવા દેખાવ ખાતર કરે છે. સેવા તો બન્ને કરે છે, પરંતુ બન્નેની સેવામાં આકાશ જમીન જેટલું અંતર છે. એકની સેવા ખરી સેવા કહેવાશે, બીજાની નહિ. ઊંચી અને નીચી ભાવનાઓનો એવો જ તફાવત છે.

આ મનુષ્યદેહ પામીને પણ જો આપણે એને વ્યર્થ જોઈ નાખીએ તો પછી એ પ્રાપ્ત કરવાથી શો લાભ ? આ શરીરને રત્નચિંતામણિ કહેવામાં આવે છે, કેમકે એ દ્વારા આપણે આપણા સર્વોચ્ચ લક્ષ્ય પ્રભુસાક્ષાત્કાર સુધી પહોંચી શકીએ છીએ. આ અમૂલ્ય શરીર અને જીવન આપણે નકામું ગુમાવી બેસીએ તો પછી આપણા જેવા અભાગી કેણુ ગણાય ?

કોઈ પણ બુદ્ધિમાન વ્યક્તિ ન જ ઇચ્છે કે આવું અમૂલ્ય જીવન સાંસારિક પ્રપંચો, વિષયલોભોમાં ગુમાવી દેવું. તેથી ખાસ જરૂરનું છે કે આ જીવનની દરેકે દરેક ક્ષણનો આપણે સદુપયોગ કરવો જોઈએ. ૫૫થી સર્વથા દૂર રહેવું જોઈએ. સન્માર્ગે ચાલવું અને હંમેશાં આપણું જીવન પવિત્રતાપૂર્વક ગાળવું. એ માટે પવિત્ર વિચારોની ખૂબ જ આવશ્યકતા છે. આપણા વિચારો જેવા હોય છે તેવા જ આપણે બનીએ છીએ. આપણા વિચારો પવિત્ર હશે તો આપણું જીવન પવિત્ર થવામાં કશો સંદેહ નથી. આપણા મસ્તિષ્કમાં કોઈ પાપવાસના નહિ આવે તો પછી તેને ચરિતાર્થ થવાની વાત જ ક્યાં રહી ? એથી કરીને શરીર માટે જેટલી આત્માની જરૂર છે, વૃક્ષ માટે જળની જેટલી જરૂર છે, સંસાર માટે સૂર્યની જેટલી જરૂર છે તેટલી જ જરૂર મનુષ્યના વાસ્તવિક કલ્યાણ માટે પવિત્ર વિચારોની છે. જે વ્યક્તિના વિચાર પવિત્ર નથી હોતા તેના બધા કાર્યો બિનજરૂરી પાપોથી

પૂર્ણ હોય છે. વિચારોને અનુકૂળ જ કાર્ય થાય છે અને કાર્ય અનુસાર જ ફળ મળે છે. ખરાબ કાર્યોનું ફળ ખરાબ હોય છે અને સારા કાર્યોનું ફળ સારું હોય છે. આ નિયમનો વ્યતિક્રમ નથી થતો. બાવળ વાવીને આંખો ક્યાંથી થાય ? વિચારો, કાર્યો અને ફળનો અત્યંત ગાઢ સંબંધ છે. એમાં વિચારોનું સ્થાન સર્વોચ્ચ છે, તેથી જો આપણે ઇચ્છતા હોઈએ કે આપણાં કાર્યોનું પરિણામ સારું આવે તો સૌથી પહેલું આપણું કર્તવ્ય છે કે આપણે આપણા વિચારો સારા બનાવવા, વિચારોને પવિત્ર બનાવવાની ખૂબ જ જરૂર છે.

કોઈ પણ કાર્ય કરવા પહેલાં તેના પરિણામનો સારો રીતે વિચાર કરી લેવો. એટલું ખૂબ વિચારો કે—તમે એ કાર્ય શામાટે વિચારો પવિત્ર કરી રહ્યા છો ? તેનું સારું પરિણામ પ્રાપ્ત કરવા બનાવવાના ઉપાય. માટે જે ઉપાય વિચારી રહ્યા છો તે યોગ્ય છે કે નહિ, તેના પરિણામમાં ખરેખરી રીતે તમારું હિત છે કે નહિ તે સઘળી વાતો ઉપર ખૂબ ગંભીરતાપૂર્વક વિચાર કરો. વગર વિચાર્યું કોઈ કામ ન કરો; નહિતો નિશ્ચિત માનજો કે છેવટે તમારે પસ્તાવું પડશે.

કોઈ મહાકાર્યની શરૂઆતમાં મંગળમય પ્રભુનું સ્મરણ અવશ્ય કરો. એનાથી એક તો એ થશે કે આપણે કોઈ પણ કાર્ય ઇશ્વરની આજ્ઞા વગર નહિ કરીએ. બીજું પ્રભુ આજ્ઞાને આપણે વધારે મહત્વ આપતા શીખશું

એ રીતે નિષ્કામ કર્મ અને કર્મફળત્યાગ તમે શીખશો. ત્રીજું જે કાર્યમાં આપણે પ્રભુને સનમુખ રાખશું તે સારું જ હોવું જોઈએ કેમકે કોઈપણ અશુભ અથવા અપવિત્ર કાર્ય કરતી વખતે આપણે પરમેશ્વરનું નામ લેતા અચકાઈએ છીએ, આપણો અંતર આત્મા આપણને રોકે છે તેથી અમંગળ કાર્યોમાં આપણને પ્રભુનો સાથ નથી મળતો. જો આપણે કોઈ એવી જાતનું કાર્ય કરીએ છીએ તો આપણને ઘણી શરમ આવે છે. જો એ વખતે કોઈ ઇશ્વરનું નામ લઈ બેસે છે તો આપણે કંપી ઉઠીએ છીએ. એટલા માટે જો વખતે આપણે પ્રભુનું નામ લેવા ઇચ્છતા નથી. જે કાર્યની શરૂઆતમાં આપણને લગવાનું નામ લેવામાં શંકા આવે તે કાર્ય તરતજ છોડી દેવું જોઈએ. એ કાર્ય પવિત્ર નથી સારા કાર્યોમાં આપણું હૃદય હંમેશાં નિર્ભય

પવિત્ર ઇવનના સાધન.

૨૦૧

રહે છે. તેથી આપણે દયાળુ પરમેશ્વરને તે માટે પ્રાર્થના કરીએ છીએ. આપણને તે કાર્ય માટે તેના આશીર્વાદની સંપૂર્ણ આશા હોય છે અને તેની કૃપા પર દૃઢ વિશ્વાસ રાખવાથી આપણે જોઈએ છીએ કે આપણને નિરાશ થવું પડતું નથી, માટે તેના પર વિશ્વાસ રાખો. વિશ્વાસ વગર કશું પણ બનતું નથી.

પ્રત્યેક કાર્યની શરૂઆત કરતી વખતે મંગળમય લગવાનની સાચા દિલથી પ્રાર્થના કરો. જેના ફળરૂપે તે કેવળ આશીર્વાદ આપશે; એટલું જ નહીં પણ તમારા કાર્યને પૂરેપૂરું પવિત્ર બનાવી દેશે. તમારા વિચારો, તમારી ભાવનાઓ અને તમારા કાર્યોને પવિત્રતાની તરફ લઈ જાયો, એવી પ્રાર્થના સાથેસાથ એક કાર્ય બીજું પણ કરો.

એટલું હંમેશાં યાદ રાખો કે પવિત્ર અને શુભેચ્છાઓની સાથે જે કાર્ય કરવામાં આવે છે. તે માલીકને સમર્પણ કરવા માટે સર્વોત્તમ ગણાય છે. જે ઇશ્વર પવિત્રમાં પવિત્ર છે તેને કોઈ મલીન વસ્તુ કંઈ રીતે ભેટ કરી શકાય? તેનાં મંદિરમાં તો કેવળ પવિત્ર વસ્તુઓ જ ચડાવી શકાય—તેને માટે તો શુદ્ધ ભેટ જ જોઈએ.

જ્યારે આપણે કોઈ વસ્તુ કોઈને અર્પણ કરી ચૂકીએ છીએ, ત્યારે પછી તે વસ્તુનું સંરક્ષણ કરવું તે તે વ્યક્તિનું કર્તવ્ય બની જાય છે. સમર્પણ કરનાર તો પોતાનું કામ કરી ચૂકે છે. તેની રક્ષા કરવા તે જવાબદાર નથી. તેવી રીતે જો તમે તમારું કાર્ય એ માલીકની સેવામાં અર્પણ કરી દેશો તો પછી તે માલીકના આલંબને તે કાર્ય છેવટ સુધી પહોંચશે. છતાં તે છેવટ સુધી પહોંચે કે ન પહોંચે તેની સાથે તમારે કંઈ લેવાદેવા નથી. તમે તો તમારી ફરજ બજાવી ચૂક્યા છો. તમારે એ માટે પ્રસન્ન અથવા દુઃખી થવાની આવશ્યકતા નથી.

કાર્ય કરતાં કરતાં જ્યારે જ્યારે સમય મળે ત્યારે તમારી પ્રાર્થના શરૂ રાખો. તેનું ખૂબ સ્મરણ શરૂ રાખો. કાર્ય કરતાં કરતાં એમ ન ધારો કે તે કાર્ય કરનાર હું છું. એ તો દયાળુ પરમેશ્વર જ છે. તમે તો કેવળ નિમિત્ત-માત્ર છો. સાચા સેવકની માફક પૂરેપૂરી લગ્નીથી—દૃઢ ચિત્તથી તેમાં મંડ્યા રહો. માલીકની મરજીને તમારી મરજી બનાવી દ્યો. પ્રભુના ખરા સેવકને

૨૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પોતાની ઇચ્છા હોતી જ નથી, તેને તો પોતાની બધી ઇચ્છાઓ તથા બધી કામનાઓનું હમન કરવું પડે છે. માલીકની સેવા ખાતર તેણે પોતાનું અસ્તિત્વ ભૂલી જવું પડે છે કેમકે આપબુદ્ધી, અહંકાર, અભિમાન વિગેરે હૃદયમાં હોય ત્યાં સુધી કોઈ પણ કામ ખરા દિલથી થઈ શકતું નથી. માટે આત્મ-કલ્યાણ માર્ગના મુસાફરોએ પોતાના હૃદયમાંથી અહંકારને ફેંકી દેવો જોઈએ. આપબુદ્ધીને બાળી મુકવી જોઈએ. સફળતાની એ મહાન ચાવી છે.

જો તમારે સફળતા પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા હોય તો તમે તમારી જાતને ભૂલી જાઓ. હું કહું છું એવો અહંકાર કાઢી નાખો. જે કામ ઉપાડો તેમાં તમારા અસ્તિત્વને ડુબાવી દો જેથી કર્તા ને કાર્યમાં કશે પણ ભેદ ન રહે. સફળતા પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા સુદ્ધાં કામ કરતાં કરતાં ભૂલી જાઓ. પછી જુઓ કે સફળતા તમારી પાસે આવ્યા વિના રહેશે નહીં, આપબુદ્ધીને ભૂલી જાઓ તો પ્રભુ થઈ શકશે.

કાર્યની વચમાં એટલું ન ભૂલી જાઓ કે તમે એ કાર્ય પ્રભુને સમર્પણ કરી ચૂક્યા છો. એ રીતે જો જરા પણ માર્ગ ચૂક્યા તો ભારે અનર્થ થાશે. એ માર્ગબ્રષ્ટ હોવાનું પરિણામ ઘણું ભયંકર આવશે. કલ્યાણમાર્ગમાં અનેક અડચણો આવશે, તો તમારે ધ્યાન આપવું જોઈએ કે એ અડચણો તમને તમારા માર્ગથી બ્રષ્ટ ન કરે. આ વિષયમાં ખૂબ સાવધાન રહેવાની જરૂર છે. ધ્યાન રાખવું જોઈએ કે પોતાનું લક્ષ્ય ન ભૂલી જવું. તમારે તમારા ક્યેય પર પહોંચવાનું છે, ત્યાં પહોંચીને વિશ્રામ લેવો.

કાર્ય કરતાં કરતાં વચમાં કોઈ આકસ્મિક ઘટના બની જાય તો તેનાથી તમને કોઈ લાલની આશા હોય તો પણ કાંઈ પણ લાલ લેવાનો પ્રયત્ન ન કરો. જો કોઈ પણ પ્રલોભન તમારા માર્ગમાં આવી જાય તો ભૂલ્યે ચૂક્યે પણ તેનાથી લલચાઈ ન જતાં. પ્રલોભન તમારો સર્વનાશ કરશે. તેને વશ થવાથી તમને કોઈ પણ જાતનો ખરો લાલ નહીં થાય. તેના ઉપર વિજય પ્રાપ્ત કરો. ધર્મનાં પ્રત્યેક કાર્યમાં તેના બધા મદદગાર સાધનોને ભેગા કરો. તેમાંથી જરૂર પડે કદાચ તમારે એકાદ સાધન છોડવું પડે તો બીજા મદદગાર સાધનો તમને કર્તવ્ય માર્ગ ઉપર મજબૂત બનાવી રાખશે તેનાથી તમને કાંઈ બહુ નુકશાન નહીં થાય.

જે વસ્તુ જેટલી વધારે મૂલ્યવાન હોય છે તેને માટે તેટલો જ વધારે ત્યાગ કરવો પડે છે, એટલું જ વધારે મૂલ્ય આપવું પડે છે. માટીનો એક

પવિત્ર જીવનના સાધન.

૨૦૩

સાધારણ ઘડો કેવળ મામુલી વસ્તુ છે તેથી તે આપણને એક જ પૈસામાં મળી જાય છે. પરંતુ આપણે તે રીતે એક હીરાનું મૂલ્ય આંકી શકતા નથી. માટીના ઘડાની અપેક્ષાએ એક હીરાનું મૂલ્ય લાખોગણું વધારે હોય છે તો તેને માટે આપણે હજારો રૂપિયા આપવા પડે તો તેમાં કાંઈ નવાઈ નથી. જે સ્થાન જેટલું વધારે દૂર હોય છે તેમાં તેટલા જ વધારે કાંટાઓ આવવાનો સંભવ રહે છે. તેવી જ રીતે રાજાઓનો પણ રાજા સર્વ શક્તિમાન પરમેશ્વરનું મૂલ્ય કોણ આંકી શકે? એવી અમૂલ્ય વસ્તુને માટે આપણે વધારે ત્યાગ કરવો અનેક મુશ્કેલીઓ વેઠવી પડે, અનેક દુઃખ સહન કરવા પડે તેમાં આશ્ચર્ય શું છે? એવી અમૂલ્ય વસ્તુના માર્ગમાં સાંસારિક પ્રલોભન, દુઃખ, મુશ્કેલીઓ વિગેરે અનેક મુશ્કેલી-અડચણો આવે છે. જો આપણે ત્યાં સુધી પહોંચવું હોય તો હસતાં હસતાં એ સર્વેનો સામનો કરવો પડશે. કોઈ પણ પ્રલોભન, કોઈ પણ સંકટ, કોઈ પણ મુશ્કેલી આપણને ચલાયમાન નહિ કરી શકે; ત્યારે જ આપણે આપણું ધ્યેય પ્રાપ્ત કરી શકશું. જો તમારે પરમાત્માના દરવાજા સુધી પહોંચવું હોય, તો તમારા રસ્તે ઉત્સાહપૂર્વક આલ્સા જાઓ. વિઘ્નો અને અડચણોની પરવા ન કરો.

કાર્ય નાનું હોય કે મોટું હોય પણ તે નિમિત્તે સાચા હૃદયથી પૂરેપૂરી શ્રદ્ધાથી પ્રાર્થના કરવી જોઈએ. પછી જુઓ કે તેમને સફળતા મળે છે કે નહિ. પ્રાર્થના કદી નિષ્ફળ જતી જ નથી. પ્રભુ શરણાગતવત્સલ છે, મહાન દયાળુ છે, કૃપાળુ છે, ન્યાયી છે. એના ઉપદેશ અને માર્ગમાં અન્યાયને સ્થાન જ નથી. સારા કાર્યોને માટે સાચા દિલથી કરેલી પ્રાર્થના જરૂર સફળ થાય છે એવો દ્રઢ વિશ્વાસ રાખો. એ પ્રાર્થના અને પ્રભુ પર વિશ્વાસ તમારા વિચારોને પૂરેપૂરા પવિત્ર બનાવી દેશે.

જો પૈસા, જો સમય આપણને ઈશ્વરસેવા અર્થે મળેલા છે તેનો ઉપયોગ તેમાં જ કરવો તે આપણું કર્તવ્ય છે. અન્યથા કરવાથી આપણે કર્તવ્યચ્યુત થઈએ છીએ. કર્તવ્યચ્યુત થવું એ મનુષ્યને માટે બારે શરમની વાત છે.

આપણે જરા ધ્યાનપૂર્વક વિચાર કરીએ કે આપણે એ પ્રકારના કાર્ય કર્યારે કરીએ છીએ તો આપણને સ્પષ્ટ માલૂમ પડશે કે જ્યારે આપણે કોઈ વાસના, કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ, માત્સર્યને વશ થઈએ છીએ અને આપણા મનને કાબૂમાં નથી રાખી શકતા ત્યારે જ આપણે એ પ્રકારના કાર્યો કરીએ

સો ને રી સુ વા કયો.

(સંગ્રાહક-સ. ક. વિ.)

૧. હાથી જેવા મહાન શક્તિમાન પ્રાણીઓ પણ અંકુશના પ્રહારથી પાછા હઠે છે, તેમ મનને પણ વશ કરવા માટે સદ્ સદ્ વિવેકરૂપી અંકુશથી (શુભ વિચારોથી) વશ કરી શકાય છે.
૨. નીતિજ્ઞ પુરૂષોએ શાસ્ત્ર અને લોકવ્યવહારને અનુકૂળ વાણી અને વર્તન રાખવું આવશ્યક છે.
૩. અશિક્ષિત અને જડ અથ્થ તેના સવારને જેમ શત્રુરૂપ નીવડે છે, તેમ સ્વેચ્છાચારી ઇન્દ્રિયો અને મન પણ શત્રુરૂપ જ નીવડે છે.
૪. ઘોડા જોડેલો રથ પણ જેવી રીતે સારથી વગરનો નકામો થઈ પડે છે તેવી રીતે ઇન્દ્રિયો કે જેની સાથે મન નથી જોડાયું તે કોઈ પણ રીતે શુભ કે અશુભ કરી શકતી નથી.

છીએ. આપણી અંદર જ્યાં સુધી આવા પ્રકારની ગંદકી ભરેલી હશે ત્યાં સુધી આપણે પવિત્ર નહિ થઈ શકીએ, આપણા કાર્યો પવિત્ર નહિ થઈ શકે તેમજ આપણા વિચારો પવિત્ર નહિ થઈ શકે. કોઈપણ આત્મકલ્યાણ ઇચ્છનારને માણસ એને જીત્યા વગર કશું પણ કરી શકતો નથી. એના પર વિજય પ્રાપ્ત કરવો એ જો કે સહેલી વાત નથી તો પણ અભ્યાસ કરતાં કરતાં શું નથી થઈ શકતું ? શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતામાં કહ્યું છે કે—

અસંશયં મહાબાહો મનો દુર્નિગ્રહં ચલમ્ ।

અભ્યાસેન તુ કૌન્તેય ! વૈરાગ્યેણ ચ ગૃહ્યતે ॥

સાંસારિક બધા પ્રલોભનો, બધી કામનાઓ, ભોગો વિગેરેથી સર્વથા વૈરાગ્ય અને ભગવદ્ પ્રેમમાં હંમેશા નિમગ્ન રહેવાનો હંમેશા અભ્યાસ કરતા રહો. બસ, તમારા વિચારો પોતાની મેળે પવિત્ર થઈ જશે, કામનાઓનો અંત આવી જશે, મન કાળુમાં આવતું જશે અને સત્વિચ્છાનંદના ચરણોમાં દિનપ્રતિદિન પ્રેમ વધતો જશે. વિચારોને પવિત્ર રાખવાનું આ સર્વોત્તમ સાધન છે.

ધૃતિ.

સોનેરી સુવાક્યો.

૨૦૫

૫. કેળવાયેલા અશ્વ પર બેસવાથી જેમ કોઈ જાતનું નુકશાન થતું નથી તેમ કેળવાયેલી ઇંદ્રિયોથી અશુભ થવા સંભવ નથી.
૬. અહંકારરૂપી મદઝરતા માતંગ ઉપર બેઠેલા પુરૂષો આત્મોન્નતિ કરી શકતા નથી.
૭. મહાન પુરૂષો વાણીરૂપી અમૃતનો ગમે તેવો બહોળો ઉપયોગ કરે તેપણુ તેની મહત્તા (વીર્યબલ) ઘટે નહીં.
૮. જેમ હર્ષાવેશમાં વેદના જણાતી નથી તેવી જ રીતે શોક(દુઃખ)માં પણ તથાવિધ વેદના જણાતી નથી.
૯. મનનો તાપ અમૃતવૃષ્ટિથી પણ શાંત થતો નથી. તેની શાંતિ માટે જો કાંઈ ઉપાય હોય તો ક્ષત સદ્ સદ્ વિવેકબુદ્ધિથી તેને સમન્વયવું જોઈએ.
૧૦. ચંદન જેવા શીતળ ઝાડના લાકડાને પણ જો આપસમાં ઘસવામાં આવે તો અગ્નિ ઉત્પન્ન થાય છે, માટે કોઈને પણ પ્રમાણુ કરતાં વધારે કસવા નહીં, કારણુ તેમ કરવાથી લાલને બદલે હાની જ થાય છે.
૧૧. જે ભૂમિમાં મહાન પુરૂષો રહ્યા હોય તે ભૂમિ પણ ખરેખર પતિતોને પાવન કરનારી છે (ત્રિવિધ તાપને હરનારી છે.)
૧૨. સતપુરૂષો દરેક જણ પ્રત્યે સમલાવ રાખીને ઉપદેશ આપે છે, છતાં દરેક જણ પોતપોતાની યોગ્યતા પ્રમાણુ સાર અહણુ કરે છે-કરી શકે છે.
૧૩. વાસ્તવિક ત્યાગ વસ્તુના ત્યાગમાં નથી પરંતુ વસ્તુ પરત્વેના મમત્વને ત્યાગ તે જ ખરો ત્યાગ છે.
૧૪. સમુદ્રમાં જેમ નદીઓ આવીને મળે છે તેવી રીતે શક્તિવાંત પુરૂષોને સર્વ પ્રકારની લક્ષ્મી દાસીની જેમ સ્વયમેવ પ્રાપ્ત થાય છે.
૧૫. જેઓ સ્વભાવથી જ વિનીત છે તેને આપવામાં આવેલો ઉપદેશ(જ્ઞાન) સારી દિવાલમાં કુશળ કારીગરને હાથે થયેલા ચિત્રામણુ જેવું ચિરંજીવ નીવડે છે.
૧૬. જેમને મૃત્યુને-તમને-અધિકારને જીતવા ઇચ્છા હોય તેમણે પંચેન્દ્રિયના વિષયોને વિષ જેવા જાણીને છોડી દેવા અને ક્ષમા, આર્જવ, દયા, બ્રહ્મચય અને સત્યના ઉપાસક થવું.
૧૭. પાપી માણસ પુન્યને ઓળખતો પણ ન હોય ત્યાં સુધી ઠીક છે, પણ જ્યારે પુન્યને ઓળખે, પાપને ખરાબ છે તેમ જાણે અને છતાં તેવું વર્તન રાખે તો દશગણુ પાપ વધે છે અપૂર્ણ.

૧. જૈન ગરબાવળી (ગહુલી સંગ્રહ સાથે) પંડિત ચંદુલાલકૃત-શેઠ શ્રી માણિકલાલભાઈ ચુનીલાલની આર્થિક સહાયથી. પ્રકાશક-શેઠ શ્રી કાન્તિલાલ ચુનીલાલ. યોથી આવૃત્તિ. કિંમત ચાર આના. આ સંગ્રહના કર્તા સીતોરનિવાસી પંડિત ચંદુલાલ-ભાઈ જૈનધર્મનું સાફ જ્ઞાન ધરાવે છે. તેમની આ કૃતિ સાદી અને સરલ છે. યોથી આવૃત્તિ તે જ તેની ઉપયોગિતા જણાવે છે.

૨. અધ્યાત્મ પદ્યાવળી ભાગ ૧ લો. પ્રવૃત્તકર્તા-શ્રી જૈન પ્રચારક મંડળ-ખોટાદ. મુનિરાજ શ્રી નયવિજયજી મહારાજની આ કૃતિ છે. અંદરના પદો વાંચતાં જડ-ચેતનના બેદો અને વ્યવહાર નિશ્ચયનું સ્વરૂપ જાણી સરલ ભાષામાં આપ્યું છે. કર્તા મુનિ-રાજશ્રી શાસ્ત્ર અભ્યાસી અને વિદ્વાન હોય તેમ જણાય છે. પદો વાંચવા-મનન કરવા જેવા છે.

૩. સુભાષિત પદ્ય-રત્નાકર ભાગ ત્રીજો-સંગ્રાહક અને અનુવાદક-મુનિરાજ શ્રી વિશાળવિજયજી મહારાજ. સમાલોચનાર્થે અમેને મળેલ છે. જૈન ગ્રંથોમાંથી સુંદર સુભાષિતો અન્ય ગ્રંથોનાં સંગ્રહસહિત અનુવાદ સાથે. આ ગ્રંથમાં વિદ્વાન મુનિરાજ વિશાળવિજયજી મહારાજે કયા પ્રલોકો કયાંથી લેવામાં આવેલ છે તેની નોંધ પણ સાથે આપી એક સાંહિત્ય તરીકે ગ્રંથ તૈયાર કર્યો છે. આવી જાતનો-આવી રીતનો સંગ્રહ ભાગ્યેજ જોવામાં આવેલ છે. ચારહજાર પ્રલોકોના ચાર ભાગ તૈયાર કરવાના હોવાથી આ તેનો ત્રીજો ભાગ શુદ્ધ અને સુંદર રીતે પ્રકટ થયેલ છે. પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયધર્મસુરિશ્વરજીના વિદ્વાન પરિવાર મંડળના આ એક વિદ્વાન મુનિશ્રીના હાથે તૈયાર થયેલ ગ્રંથ હોઈ મનન-પૂર્વક વાંચવા યોગ્ય છે. ગુરૂરાજની જૈન ગ્રંથમાળાનું આ ૩૮ મું પુસ્તક છે. પ્રકાશક-દીપચંદ્રજી બાંડીયા. મંત્રી. હોટા શરાફ. મુ. ઉજ્જૈન. આર્થિક સહાયક શેઠ વાડીલાલ પુનમચંદ. રાધનપુર કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પ્રકાશકને ત્યાં મળશે.

૪. શ્રી પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.-સંપાદક-શાહ અમૃતલાલ મગનલાલ. પ્રકાશક-શ્રી દેશ-વિરતિ ધર્મારાધક સમાજ, જૈન વિદ્યાશાળા.-અમદાવાદ. મૂલ્ય રૂ. પાંચ. શેઠ કસ્તુરભાઈ

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૨૦૭

લાલભાઈ તરફથી અભિપ્રાય માટે બેટ મળેલ છે. સંવત ૧૯૮૬ ના પોશ વદિ ૧૩ ના રોજ આ જૈન સાહિત્ય પ્રદર્શન જુદા જુદા ચાર વિભાગોમાં રાજનગર શહેરમાં ભરવામાં આવ્યું હતું. જે કાર્ય પ્રથમ હતું. આવા પ્રદર્શનો મુખ્ય મુખ્ય શહેરોમાં દર વર્ષે ભરાવાની જૈન દર્શન માટે જરૂર છે; કે જેનાથી જૈન દર્શનની પ્રાચીનતા-ગૌરવતા વૃદ્ધિ થાય છે. આ પ્રદર્શનની પૂર્ણાહુતિ થતાં જૈનવર્મના સાહિત્ય દ્વારા જૈન અને ભારતવર્ષના ઇતિહાસ ઉપર પ્રકાશ પાડવા આ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ અંથ, અને પ્રદર્શન સર્વ સંગ્રહ એ અંથો પ્રકટ કરવા પ્રદર્શનની કાર્યવાહક કમીટીને ઇચ્છા થવાથી આ અંથ પ્રથમ પ્રકટ થયો છે. જુદા જુદા ભંડારોના તાડપત્રીય અને હસ્તલિખિત પ્રતો-અંથોની પ્રશસ્તિઓ આ અંથમાં આપવામાં આવી છે. જૈન ઇતિહાસ કે ભારતવર્ષનો ઇતિહાસ તૈયાર કરનારને પ્રશસ્તિઓની નોંધ એ ઇતિહાસ માટે સત્ય પુરાવો છે અને તે વિના સાચો ઇતિહાસ રચી શકાય નહિ જેથી આ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ અંથ ઇતિહાસ માટે જરૂર ઉપયોગી સાધન તૈયાર થયું છે. હજી હિંદના જૈન જ્ઞાનભંડારોમાંહે જ્યાં જ્યાં જે જે અંથ હોય તેની પણ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ આવા અંથરૂપે પ્રકટ થવાની આવશ્યકતા જોઈએ છીએ. પ્રકટકર્તા સંસ્થા આ કાર્ય પોતાથી શરૂ કરે તેમ ઇચ્છીએ છીએ. પ્રયત્ન પ્રશંસાપાત્ર છે. તેમજ ઇતિહાસકર્તા માટે આવશ્યક અંગ છે. તેમ જૈન લાઈબ્રેરીઓ જ્ઞાનભંડારે પણ સંગ્રહવા યોગ્ય છે. પ્રશસ્તિ સંગ્રહના પાછળના ભાગમાં પ્રશસ્તિઓમાં આવેલ સંવત, ગ્રામ, નગરો તથા રાજ્ય મહારાજ્યોના ગમ્મ પક્ષાદિ, આચાર્યાદિ, સાધ્વીજીઓ, શ્રાવકકુલ ગોત્રાદિ, શ્રાવકો, શ્રાવિકાઓ કે જે જે આ પ્રશસ્તિ સંગ્રહમાં આવેલા છે તેનું કક્ષાવારી પ્રમાણેનું લીસ્ટ તેના ક્યા પાને અને ક્યા નંબરની પ્રતમાં છે તે અનુક્રમે એ વિભાગ-પ્રથમ તાડપત્રીય સંગ્રહ, બીજા વિભાગમાં હસ્તલિખિત પ્રતના વિભાગમાં, પરિશિષ્ટ તરીકે પાછળના ભાગમાં આપી ઘણી જ સરલતા ઇતિહાસ રચનાર અને જિજ્ઞાસુ માટે કરી આપી છે. જૈન સાહિત્ય પ્રકાશનમાં આ અંથથી એક ઉપયોગી અને આવશ્યક સાહિત્ય અંથનો ઉમેરો થયો છે.

પ્ર. હેમચન્દ્ર-વચનામૃત-સંપાદક અને સંગૃહીત-મુનિ શ્રી જયંતવિજયજી. શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્યજીએ રચેલ શ્રી ત્રિપટિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્રના દશ પર્વોમાંથી સંગૃહીત કરેલા આ વચનામૃતો છે કે જે બાલજીવો, વિદ્વાનો, ઉપદેશકો, વક્તાઓ, વ્યાખ્યાનકારો વગેરેને અતિ ઉપયોગી સંગ્રહ છે. મૂળ શ્લોકો કે સૂત્ર સાથે વિદ્વતાપૂર્ણ અનુવાદ આપીને સંપાદક મુનિ મહારાજે જુગ્ગરાતી ભાષાના બળુકાર ઉપર પણ ઉપકાર કરેલો છે. આ તેનો ત્રીજો ભાગ છે. આ અંથને માટે વિશેષ લખવા કરતાં તે મનનપૂર્વક વાંચી જવા સૂચવીએ છીએ. અમૂલ્ય પ્રયત્નવડે તૈયાર કરેલ મહાપુરૂષની પ્રસાદિરૂપ આ અંથ તૈયાર કરી પ્રકાશમાં લાવવા માટે સંપાદક મહારાજશ્રીએ જૈન સમાજ પર ઉપકાર કર્યો છે.

વર્તમાન સમાચાર.

પંજાબ દેશ તરફ વિહાર કરતા આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ પોતાના સુશિષ્યો અને પ્રશિષ્યો સહિત ઉમેદપુર શ્રી પાર્શ્વનાથ વિદ્યાલયમાં પધાર્યા હતા. ત્યાં ગદ્ય કાગળ શુદ્ધ ૧૦ના રોજ પ્રતિષ્ઠિત કરવાના જિનજિગોની અંજનશક્તિકા એ પવિત્ર મહાપુરૂષ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીએ કરી હતી અને ત્યાંથી પંજાબ તરફ વિહાર કરી ગયા છે. (મળેલું.)

પંજાબના યાત્રિક સંઘનો સત્કાર.

ગુજરાતવાલાથી આશરે સવાસો યાત્રિકોનો એક સંઘ તા. ૧૩મીના રોજ શ્રી સિદ્ધાચળજી પધારતાં મોતીસુખીયાની ધર્મશાળામાં રાધનપુરનિવાસી શેઠ કાંતિલાલભાઈ ઇશ્વરલાલ તરફથી તેઓશ્રીની સુચના મુજબ આ સમાના સેક્રેટરી વગેરેએ પાલીતાણા જઈ સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરેથી પંજાબ શ્રી સંઘનો સારો સત્કાર કર્યો હતો.

કિંમત આઠ આના. મળવાનું સ્થળ અને પ્રકાશક-દીપચંદ્રજી આંડીયા. શ્રી વિજયધર્મ-સૂરિ જૈન ગ્રંથમાળા. છોટા શરાફ-ઉન્નજેન (માળવા.)

શ્રી મુંબઈ માંગરોળ જૈન સભા--વાર્ષિક સામાન્ય સભાનો હેવાલ સં. ૧૯૯૨-૯૩ નો રિપોર્ટ.

અંતર્ગીશ વર્ષથી ચાલતી આ સંસ્થા જેમાં કે કેળવણી આપનારી મુંબઈના જૈન સંસ્થામાં આ સંસ્થા લાંબા વખતથી મોખરે છે. વ્યવસ્થિત અને ધારાધોરણને અનુસરી કન્યા કેળવણી જૈન કન્યાશાળાથી ચલાવે છે. ઘણા શ્રીમંતો, સભ્યો, કાર્યવાહકો લાગણીવાળા હોવા છતાં હજી આ સંસ્થા-કન્યાશાળા માટે મકાન અને તેને હાઇસ્કુલના સ્વરૂપમાં ફેરવવા માટેની તેની કમીટીની માંગણી જરૂરીયાતવાળી હોય મુંબઈના જૈન શ્રીમંતોએ પહેલી તકે તે માટે આર્થિક મદદ આપી તે આવશ્યકતા પૂરી પાડવાની જરૂર છે. હિસાબ વગેરે વ્યવસ્થિત છે-અમે તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

ભાઈ વૃજલાલ ભુરાભાઈનો સ્વર્ગવાસ.

ભાઈ વૃજલાલ છેલ્લા વીસ વર્ષથી આ સભાના સભાસદ હતા. તેઓએ આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ઘણા વર્ષ પ્રીન્ટર તરીકે કામ કર્યું હતું. ત્યારબાદ મહોદય પ્રેસની શરૂઆતથી તેઓ ત્યાં પણ કંપોઝ ખાતાના પ્રીન્ટરના સ્થાન ઉપર હતા. તેઓ પ્રેસ ખાતાનો બહોળો અનુભવ ધરાવતા હતા. અને સ્વભાવે શાંત, મીલનસાર, માયાળુ અને ધર્મમાં શ્રદ્ધાવાળા હતા. ફક્ત એક અઠવાડીયાની માંદગી ભોગવી ફાગણ શુદ્ધ ૧ ને ગુરુવારના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેમના અવસાનથી એક લાયક સભાસદની અમોને ખોટ પડી છે. જેથી અમો અમારી દીલગીરી બહેર કરવા સાથે તેમના કુટુંબને આશ્વાસન આપીએ છીએ.

નવા પ્રકટ થયેલા ગુજરાતી ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી સામાયિક સૂત્ર, મૂળ ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સહિત. રૂ. ૦-૨-૬
- ૨ શ્રી દેવસિંચાર્થ પ્રતિકમણુ „ „ રૂ. ૦-૧૦-૦
- ૩ શ્રી પંચપ્રતિકમણુ સૂત્ર „ „ ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી બંને અક્ષરોવાળી બુક. (શ્રી જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડે જૈન પાઠશાળાઓ માટે મંજુર કરેલ). રૂ. ૧-૪-૦ રૂ. ૧-૧૨-૦.
- ૪ શ્રી શત્રુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર અને સમરસિંહ. રૂ. ૦-૨-૦
- ૫ શ્રી શત્રુજય તીર્થ વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્માશાહ. ચરિત્ર પૂજા સાથે. રૂ. ૦-૪-૦
- ૬ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. (ભાષાંતર) રૂ. ૦-૧૦-૦
- ૭ શ્રી વીશ સ્થાનક પદ પૂજા (અર્થ, વિધિ-વિધાન, યંત્રો, મંડળ વગેરે સહિત). રૂ. ૦-૧૨-૦

છપાતાં મૂળ ગ્રંથો.

- ૧ ધર્મામ્યુદય (સંઘપતિ તત્ત્વ.) ૨ શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ.
- ૩ શ્રી વસુદેવહિંદિ ત્રીજો ભાગ
- ૫ પાંચમો કુટો કર્મગ્રંથ. ૬ શ્રી વૃદ્ધક પ ભાગ ૪

ભાઈ વૃજલાલ ભુરાભાઈનો સ્વર્ગવાસ.

ભાઈ વૃજલાલ છેલ્લા વીસ વર્ષથી આ સભાના સભાસદ હતા. તેઓએ આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ઘણા વર્ષ પ્રીન્ટર તરીકે કામ કર્યું હતું. ત્યારબાદ મહોદય પ્રેસની શરૂઆતથી તેઓ ત્યાં પણ કંપોઝ ખાતાના પ્રીન્ટરના સ્થાન ઉપર હતા. તેઓ પ્રેસ ખાતાનો બહોળો અનુભવ ધરાવતા હતા. અને સ્વભાવે શાંત, મીલનસાર, માયાળુ અને ધર્મમાં શ્રદ્ધાવાળા હતા. ફક્ત એક અઠવાડીયાની માંદગી ભોગવી ફાગણ શુદ્ધ ૧ ને ગુરુવારના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેમના અવસાનથી એક લાયક સભાસદની અમોને ખોટ પડી છે. જેથી અમો અમારી દીલગીરી બહેર કરવા સાથે તેમના કુટુંબને આશ્વાસન આપીએ છીએ.

નવા પ્રકટ થયેલા ગુજરાતી ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી સામાયિક સૂત્ર, મૂળ ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સહિત. રૂ. ૦-૨-૬
- ૨ શ્રી દેવસિંચાર્થ પ્રતિકમણુ „ „ રૂ. ૦-૧૦-૦
- ૩ શ્રી પંચપ્રતિકમણુ સૂત્ર „ „ ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી બંને અક્ષરોવાળી બુક. (શ્રી જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડે જૈન પાઠશાળાઓ માટે મંજુર કરેલ). રૂ. ૧-૪-૦ રૂ. ૧-૧૨-૦.
- ૪ શ્રી શત્રુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર અને સમરસિંહ. રૂ. ૦-૨-૦
- ૫ શ્રી શત્રુજય તીર્થ વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્માશાહ. ચરિત્ર પૂજા સાથે. રૂ. ૦-૪-૦
- ૬ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. (ભાષાંતર) રૂ. ૦-૧૦-૦
- ૭ શ્રી વીશ સ્થાનક પદ પૂજા (અર્થ, વિધિ-વિધાન, યંત્રો, મંડળ વગેરે સહિત). રૂ. ૦-૧૨-૦

છપાતાં મૂળ ગ્રંથો.

- ૧ ધર્મામ્યુદય (સંઘપતિ તત્ત્વ.) ૨ શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ.
- ૩ શ્રી વસુદેવહિંદિ ત્રીજો ભાગ
- ૫ પાંચમો કુટો કર્મગ્રંથ. ૬ શ્રી વૃદ્ધક પ ભાગ ૪